

Hrepenenje, v kratkem in lahko veliko denarja pridobiti si, jo zapelje in preslepi.

Par dni potem uže predstavi hudobna Klara Beto lastniku gostilne „pri Zamorcu“. Na kakem glasu bila je ta gostilna, ne bodem pripovedoval; le toliko rečem, da gospodar sam nič vreden bil ni. — Prec na prvi pogled bila mu je Beta popolno všeč. Ko pa je od Klare še izve, da je Beta dobra računarica, ter da za Boga in molitev dosta ne porajta, obljubi ji koj precej boljše plačo na mesec, nego jo ima pri dosedanjem gospodarji svojem. Ko Beta domov pride, odpové prec službo staremu gospodarju, in — po preteku novih šestih tednov vidimo jo uže „pri Zamorcu“ kot nafrkano natararico v službi.

Iz početka „pri Zamorcu“ Beti prav pogostoma rudečica sramožljivosti obraz zaliva. Ker pa za Boga in za molitev nikdar dosti marala ni, pozabila ga je tu v prav kratkem času — popolno. Kdor pa Boga iz srca svojega spodi, napravi si v njem satan svoj tron; taka bila je od sedaj naprej tudi z Beto. Vraga: „lakomnost“ in „nesramnost“ sta jo popolno v svoje kremplje dobila, iz katere ji ni bilo nikdar več rešitve.

Preden je Beta „pri Zamorcu“ službo natararice nastopila, imela je tam vsakovrstna sodrga mestnih spridencev in pohajačev uže svoje pravo zavetje in shajališče; ti bili so pa le iz najnižjih vrst. A, od kar bila je pa ona tam, začeli so tja dan za dnevom v vedno večjem številu zahajati tudi spridenci iz bolj premožnih stanov. Se ve, da ti so bili sami za-se v posebnih prostorih. — Na te bolj premožne gosposke spridene lahkoživce je Beta vedno svoj posebni pozor obračala; s svojo medenostjo omotala je kmalu vsakega tako, da se je skoraj več rešiti mogel ni. Pri komur je le kaj okroglega čutila, vedela in znala ga je toliko časa pridrževati ter ga tako obdelovati, da ga je ob vse spravila.

(Dalje prihodnjič.)

Iz deželnih zborov.

Deželni zbor kranjski.

obravnaval je včeraj sledeči dnevni red:

1. Branje zapisnika IX. deželno-zborske seje dne 28. decembra 1887.

2. Naznanila deželno-zborskega predsedstva.

3. Priloga 62. Deželnega odbora poročilo o preiskavah in delih, zvršenih v namen osuševanja račenske doline in njenih sosednih dolin.

4. Priloga 63. Poročilo finančnega odseka o načrtu zakona, s katerim se določujejo posamezne spremembe o postopanju gledé pravic, podvrženih po cesarskem patentu z dné 5. julija 1853, drž. zak. št. 130, odkupu ali uravnanju (k prilogi 50.).

5. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji občin Radeče, Sv. Križ in Dvor za podporo za gozdno drevesnico v Radečah.

6. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji občinskega odbora Sv. Križ pri Radečah za podporo za šolo na Dobovcu.

7. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji krajnega šolskega sveta na Gočah za podporo za ondotni šolski vrt.

8. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji krajnega šolskega sveta v Staremtrgu pri Poljanah za podporo za razširjenje ondotne ljudske šole.

9. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji županstva v Senožečah za podporo za napravo napajališča oziroma vodoshrana.

10. Priloga 65. Poročilo upravnega odseka o načrtu zakona zastran preuredbe §. 6 deželnega zakona dné 25. marca 1874, dež. zak. št. 12 o napravi novih zemljiških knjig na Kranjskem in o notranji uredbi teh knjig (k prilogi 44.).

11. Ustno poročilo upravnega odseka gledé dovoljenja priklad za okrajne ceste (k prilogi 60.).

12. Ustno poročilo upravnega odseka o prošnji prebivalcev trebanjskih, da se potrebno ukrene za zgradbo temeniške ceste.

13. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji Richarda Dolenca, vodje vinorejske šole na Grmu, za letno nagrado 200 gold.

14. Ustno poročilo upravnega odseka o tem, da se zdravniku-asistentu v blaznici na Studenci dovoli naslov „hišni zdravnik“ (k prilogi 57.).

Razprava tekla je večinoma mirno, samo pri točki 10. dnevnega reda prizadevala sta si nasprotna poslanca baron Apfaltrern in Deschmann, rešiti zgodovini naše dežele lepa nemška krajna imena, kakor na pr. „Rappelgeschiess“ in „Gesindeldorf“ — pa, kakor razumljivo — brez uspeha.

Prihodnja javna seja je v četrtek dne 5. januarija.

Naši dopisi.

Iz Ljubljane. — Slavljenje Papeževega zlatomašništva v Ljubljani. Slovesnost Papeževega zlatomašništva v Ljubljani postala je v resnici veličastna. Starega leta večer bilo je mesto ljubljansko — pa tudi mnogo krajev v okolici in po vsi deželi krasno razsvitljeno. V Ljubljani odlikovala se je posebno razsvitljava frančiškanskega samostana. V mraku prej zvonilo se je po vseh cerkvah cele dežele po pol ure. — Novega leta dan bila je dopoludne, ne gledé na druge mestne cerkve, velika cerkvena slovesnost v škofijski cerkvi sv. Nikolaja. — Ob pol 10. uri imel je slovesno, prazniku primerno pridigo prečastiti gospod kanonik in vodja semeniški dr. Kulavic, ki je z vedno skazano spretnostjo risal pomen papeštva in pa odlične lastnosti sv. očeta Leona XIII.

Po pridigi peli so milostljivi knezoškof dr. Misija slovesno sveto mašo, pri kateri so bili navzoči večinoma vsi dostojanstveniki v Ljubljani bivajoči.

Za večer ob pol 6. uri priredil je slavnostni odbor v resnici veličastno veselico v redutni dvorani, pri kateri je prijazno sodelovala tudi godba domačega pešpolka št. 17.